

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 460. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828615392/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

Men alligevel holdt han den dragne Tollekniv i Haanden. Det var raskest og morsomst.

Et Lysglimt! Brat rev et Stykke Rum sig ud af Mørkets Felt . . . paa dette Stykke Rum tegnede sig et Par Hoveder — ukendelige, sodfarvede. Saa kom et Lys, purpurrodt som en stor Bloddraabe paa sortebrunt Fløjel.

Saa blev Lyset gulere. Det nærmede sig med Straalestjernen flammende ud fra Lyskærnen.

Snart saa Louis, at det var en Haandlygte, som nærmede sig, at den, der bar den, var en stor tyk Skikkelse, at ved Siden af ham gik en lille Skikkelse, som han kendte godt nok til, at han kunde skælne, hvem det var.

Han lod sin Arm synke. Den norske Tollekniv hang fredelig langs hans Laar.

En Stemme med Klang som en øvet Diligencekusks skratte op:

— Tyveknægte . . . Nu sidder I der grebne paa fersk Ger-ning. Tænkte jeg ikke nok, der var flere om det Stykke Ar-bejde! Op med Jer! Marche!

Birgitte sad sammenkrummet paa Jorden med Forklædet om sit Hoved.

Louis havde faaet Tid at samle sig til en Holdning. Han stod oprejst og sagde:

— Her er ingen, der har stjaalet.

Der lød et højt Suk eller et dæmpet Skrig.

— Aa, Gud hjælpe mig! Louis . . . Du . . . min . . . nære Slægt!

— Hvad er der, Onkel?

— Den ene Synd føder den anden, sagde Jeremias Ellekilde i højtidelig Bastone.

— Hvad behager? sagde Louis, nærmede sig ham og lod Tolleknivens Blad blinke i Lygteskinnet.

— Vil Du stikke, Din Rad? raabte Jeremias Ellekilde uden al højtidsfuld Stemmeføring.

Den robuste Købmand greb med sin store Haand om Louis's Arm. Men den lille Sømand var behændigere end han. Han spændte Ben bagfra for sin Modstander — et Slagsmaalstag, han var øvet i fra sine Ophold i Havnestædernes Knejper. Købstad-patricieren faldt dumpt og tungt ned paa sin egen Odelsgrund, som vædede den Del, han faldt paa.

— Slaar Du en ældre Mand som Hr. Ellekilde? . . . Aa